

Az alkalmazott technika a kényszerítő. A DNS-t nagyon pontosan kényszerrel behelyezik az egyénileg megtermékenyített tojásba, vagy az embrió fejlődésének kezdeti szakaszában, annak sejtjeibe. Ezt a módszert azonban csak állatokon alkalmazták. A csávonalas génterápiára ráadásul a fejlett szaporító technológiának kényszeríthetően szívesen egésszalaggyi rizikót, veszélyt hordoz magában; gyakori az embrionális és magzati halál, a halva születés és csecsemőhalál, a testi és genetikai rendellenesség. Az alapvető biztonsági problémák miatt a csávonalas génterápiára szívesen etikai kérdést is felvet. Ilyen a meg nem született egyének nem létező betegbelegyezése, a genetikai változások hosszútávú eredményeinek felbecsülése, az emberi változtatásig korlátozása a jellegzetes vonások rendszeres eltávolításával, genetikai determinizmus, amelyet az eredeti páciens választási lehetőségei és a genetikai terapeuták nyomnak rá; annak lehetősége, hogy a csávonalas terápiát eugenetikai programokon használják.

Mivel ezeket a biztonsági és erkölcsi kérdéseket még nem sikerült megoldani, a csávonalas génterápiát szigorúan ellenzik. Bibliai alapelvek

Még a génterápiára kezdeti szakaszában van, nekünk, mint jártan keresztényeknek, erkölcsi kényszerrel kell megismerni ennek a módszernek az emberi szívek és lélek kielégítő alkalmasságát; meg kell értenünk, milyen biológiai és genetikai kockázatokkal jár, és meg kell előzünk a visszaéléseket. Az ezen a téren hozott döntések szisztematikusan kell lenniük a kényszerítő bibliai elvekkel. Enyhíteni a fájdalom, és élni az életet. A Biblia olyan Istent mutat be, akit szívesen foglalkoztat teremtményeinek egésszalag, jártan (Pál 3:1-8; Zsolt 103:2-3; Mt 10:2-11:4-5; ApCsel 10:10). Arra szívesen fel bennünket, hogy folytassuk gyűgyű-tő munkáját (Mt 10:1; Lk 9:2). Mivel a génterápiára megelőzheti a genetikai betegségeket, és helyreállíthatja az egésszalagot, olyan eszközökkel kell foglalkozni, ami hozzájárul az elérhető betegségek kiküszöböléséhez cölz isteni tervnek. Biztonság, védelem az ártalomtól. Az ártások azzal bázisnak meg, hogy oltalmazzuk a társadalom sebezhető egyéneit (5Móz 10:17-19; Zsolt 9:9; Ámós 1:1-11; Mt 25:31-46; Lk 4:18-19). Amikor a betegség vagy a genetikai rendellenesség nem életveszélyes, csak akkor fogadjuk a genetikai beavatkozást, ha magas szintű biztonsággal végezhető el, és ha az élet véde van a fejlődés minden szakaszában. Még olyan esetekben is, amikor az élet forog kockán, a genetikai beavatkozások során felmerülő veszélyeket teljes mértékben egyensúlyba kell hozni a gyűgyűlés esélyeivel. Isten köpműsének tisztelete. Az embereket, akiket Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtett, megkülönbözteti a többi földi lénytől, Istent adta jártaságuk, a lelki értékek megbecsülése és az erkölcsi döntések meghozásának képessége által (Dán 2:20-23; Fil 4:8-9; Zsolt 8:3-8; Préd 3:10-11; Jól fordít). Nagy elővigyázatosságot követel minden olyan, amely maradandó módon megváltoztatja az emberi genetikai anyagot, befolyásolva annak tulajdonságait. Az ember szabad akaratának védelme. Isten nagy hangsúlyt helyez az emberi szabadságra kérdésére (5Móz 30:15-20; 1Móz 22:1-18). Azokat a genetikai változásokat el kell vetni, amelyek korlátoznák az egyén képességét, megszabnák a társadalommal való részvételét, csökkenti az önállóságot, vagy aláaknáznak egyéni szabadságát. Isten teremtő munkáját megértése. Isten intelligenciával és alkotóképességgel ruházta fel az embert, s azt szeretnénk, ha az emberek felelősen vállalnák a teremtett világért (1Móz 1:28), és névelkednek az életelvek, kényszerítők testük szerepének megértésében (Mt 6:26-29; 1Kor 14:20; Zsolt 8:3-9; 139:1-6, 13-16). Az erkölcsi jellegű kutatások és felmérések nélkül Isten bölcsességét és jártaságát iránti hálónkat és elismerésünket.

Ezt a dokumentumot 2000 áprilisában fogadta el a Generál Konferenciának az emberi élet keresztény nézőpontja bizottsága, és továbbá totta az egyház osztályaihoz és intézményeihez.